

Fred till varje pris!

Manifest till Sverges arbetande folk.

I betraktande av att Sverges indragande i kriget vore den största tårkbara förbrytelse mot vårt folk och i all synnerhet mot dess ungdom, som skulle bli de första offren för ett dylikt vanvett;

att Sverige icke hotas av någon fiende utifrån, utan att freden endast kan riskeras inifrån genom de svenska maktägandets egen politik;

att Sverges folk till sin överväldigande majoritet vill freden, uttala vi, representanter för de arbetande klasserna i stad och på land, samlade till kongress på initiativ av Socialdemokratiska ungdomsförbundet:

att i svenska folkets, i kulturens och mänsklighetens intresse freden måste med alla medel upprätthållas.

Vi stämpla envar, som gör sig medansvarig i den aktivistiska agitationen och direkt eller indirekt medverkar i en politik vilken skulle kunna störta Sverige i krig, som förrädare mot land och folk.

Då emellertid erfarenheten lärt att de härskande klasserna och deras politiska organ i yttersta hand icke rygga tillbaka för annat än den makt folket kan sätta bakom sin fredsvilja och att den parlamentariska kampen är otillräcklig för detta syfte, uttalar kongressen sig för nödvändigheten av att förberedelser vidtagas för organiserandet av en utoparlamentarisk massaktion till mötande av alla krigsplaner.

Som ett första medel i denna riktning betraktar kongressen en omfattande storstrejk i ett givet ögonblick, genom vilken den arbetareklassens samlade makt som ligger i vägran att ställa arbetskraft till de härskandes förfogande kommer till användning.

En klokt förarbetad och organiserad storstrejk bör sträva att omfatta både de arbetare som framskapa produktionens råmaterialier (gruvarbetare m. fl.), de som i livsmedels-, beklädnads-, ammunitions- och övriga fabriker framskapa de för kriget nödvändiga fabriksprodukterna och främst kommunikationsarbetarna. En sålunda igångsatt strejk, respektive obstruktion, i vissa fall, torde kunna lägga avgörande hinder i vägen för ett eventuellt från maktägande håll planerat fredsbrott. Och redan medvetandet om ett överhängande strejkhot måste verka avkylande på varje sådan brottsligt anslag.

Kongressen betonar emellertid att detta medel icke är det enda och ej heller ensamt tillfälligt samt att det genom de motåtgärder som en sådan storstrejk möjligen skulle möta från de härskande kan komma att drivas över i en kamp av betydligt mera tillspetsad karaktär.

Skulle en svensk regering, i uppenbar strid med den klara neutralitetspolitik som praktiskt taget hela vårt folk omfattar och som även den nuvarande regeringen i överensstämmelse med den hittills under ett sekel följda linjen för vår utrikespolitik försakat sig vilja följa, kasta landet i ett folkmördande krig, då komme självklart alla förpliktelser mot en sådan styrelse att upphöra.

Kongressen vädjar även till dem i skilda partier som icke äro principiella motståndare till det militära försvaret över huvud, men som ärligt vilja freden att medverka i denna aktion mot ett krig som under inga förhållanden kunde ers med skenet av berättigande kallas ett försvars-krig.

Vår lösen är: Fred till varje pris!